

22. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

22. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 63-70

"True art, pure art, never ~~starts~~
enters into competition with
~~the~~ unattainable perfection of
the world, but relies exclusively
on its own logic and its own
criteria, which cannot be tested
by standards of ~~truth~~ truth
or goodness applicable in other
fields of activity."

"— The Oriental image really
exists only in our own mind
and ~~heart~~ heart and is hence
projected or reflected on to
space."

"— The secret of its (art's) inner life is realized,
both as an end in itself, un-
related to any human purpose,
and ~~as~~ as no other than
the secret of one's own inner-
most being."

Paris

22-11-72.

Det kommer over mig af
af det, og nu er det der altså
igen - dette med at man i alt-
-for høj grad tager i et spor
som dirigeres af helt andre

ting end de væsentlige.
Det er væsentlige hvad er det?
Det kan man selv følge og
hverken svare ud af munden eller
de præstebillende nu - men det står
mere og mere klart for mig at
det i hvertfald ikke er det man
i dag betegner avant-garden -
det er noget som står helt
uden for de begreber man her
opererer med, helt uden for det
der er "oppe i tiden" - "Kunstlivet"
- "Kunst de brøden" - "Kunsthåndskrift-
-Kunsten" o. s. v.
Det væsentlige må i første
række være ens eget helt per-
-sonlige forhold til det at lave
kunst og fuldstændig uafhængig
af de ovenfor nævnte fenomener.
Det må være noget man laver
laver fordi man må lave
der fordi det er nødvendigt
for en selv - og ikke af andre
med hvem man er udført sammen-
-de grunde.
I virkeligheden bør man være
aldeles uinteresset i den ak-
-tuelle kunstige fremtids, du
dette jo er helt lige gyldigt i for-
-hold til hvad man selv gør.
De arbejder jo her produceret in-

- den for den sidste tid er et pro-
- dukat af, og derfor offer for denne
intense beskæftigelse med hvad
der sker i det aktuelle kunst-
- liv - en reaktion på disse
hændelser - og ikke en problema-
- tik som kom mere udelukkende
fra mig selv.
Alt hvad jeg ved om disse ak-
- tuelle hændelser skaber det
grundlag jeg arbejder ud fra, og
den syns vinkel jeg ser proble-
- merne i, det er derfor meget
livligt som om problemerne ikke-
- lig er mine egne eller kun nogle
som er opstået ved de aktuelle
bevægelser.
Betrakt jeg den problematiske
min serie af Postkort montager
er lavet ud fra hvor meget af
den stammer fra mig selv og
hvor meget ude fra?
Problematikken her består i
et forsøg på en lysning af
malerkunsten og dens form og forve-
- spray - man, er det mit eget
problem. Det er dog en kæn-
- gning af jeg stadig laver lit-
- teler, omend med Postkort eller
ander. Modernis man har for længe
effort det til en konvention af

man kan bringe alle materialer
til at fremstille billeder med -
Så dette delene er jo i det mind-
ste billedkunstens kerne.
Ud fra kommer kravet, påtræ-
der at man ikke må lave
billeder. Jeg foreslår at efter-
komme dette på bud ved at
carnouffere min billedvirksom-
hed med Postkort, fordi indbræt
inde, i mig selv, kan jo ikke
efterkomme dette krav, jo må
lave billeder.

Hver eneste gang jo har foreslået
at undgå billedet har det
i den ene eller anden forklæd-
ning forfulgt mig ledet det til
mig med den energi som alle
hvad der er i en ikke kan
og vil slippe sig ud hvor -
meget man end foreslår at
fjerne ~~denne~~ ~~side~~ netop den-
ne side af en selv.

Jeg, som så mange andre af
tidens kunstnere, har prøvet
maleriet med den begrundelse
at man ikke kunne se nogen
fornuft i hver dag at skulle
stå og vælge mellem ~~de~~ farver
og former som om den en var

bedre end den anden, at maleri
i for hold til det omgivende lille-
-lyse rum var i sig selv og om slut-
-tende sig selv i en isolation.
Man - hvor ligger forskellen mellem
at vælge mellem farver, former og
vælge mellem Postkort - farver -
objekter - filmstriber - videobilleder?
Man undgår jo ikke, hvad
materiale man end vælger at
arbejde i - vælger mellem de
forskellige mulige løsninger og
handlinger.
Er der i virkeligheden ikke et
lidens dybanni man ligger under
for?
Alle de udbrud som efter
krigen er opført fra kunstens
konvention med en som non-
-smeltning af kunst og lille-
-lighed, alle forsøgene på at
sprænge billedets på stedet i so-
-lution er udspingst af
entusiasme, man er smelt i
det man forsøger vel menende.
Hvad er konklusionen i al
John Cage's filosofi? ~~at~~
~~hans~~ At hans mål - hans
resultater i den sidste ende
er musik - om den er musik
er elektronisk - udført med

Så m, sav, hammer, staver eller
på et barnelåve, eller ingen
forskjel - det der kommer ud-
-af det er musik.

Det som me opfatter hele Mar-
-cel Duchamp myten - det
var jo over hovedet i hke kunsten
han vendte sig imod, men det
var først mod den han strakte
imod. Det han reagerede i-
-mod var den opfattelse at
kunst kun kunne opstå på
en bestemt måde og skulle
se ud på en bestemt måde.
Det han reagerede imod var
i hke kunsten, men det helt
urealistiske falske myte don-
-nende hvor funktionelle billedet
man byggede op omkring
den - dette at man ikke
ville se kunsten som det
den var hverken mere eller
mindre.

Her er vi ved tidens store fjel-
-føjelse: at man ikke har
fulgt den sandhed hos
Marcel Duchamp, men alene
har fastnet sig ved at han
indvirkte en pissoire kunne
til kunstværk, og har drevet

at denne handling var en regel,
man bør ikke forstået at det
Duchamp ville sige var at det
ikke drejer sig om hvor kunst-
-en ser ud, men at den er
tilstede - at kunst skal være
tilstede som en tanke hos
kunstneren som et valg hvor-
-ud fra denne gestus og res-
min til - man har tvivl at
Duchamp ville udskaffe
kunst hvor han kvantitativt
har villet hørde kunst.
Har man valgt at beskæftige
sig med kunst sig s. det
kunst man må beskæftige sig
med i ikke koninave, inden-
-skud politik, ~~og~~ madlavning
eller kartografi. Valg. man
nogle af disse eller andre om-
-råder og der man gør dem
til kunst ved blot at benbr-
-ne dem så den har man
forladt sig på kunstner-
for det væsentlige må være
kunst og ikke alle andre
måske betydelige, mytiske, men-
-neskelige og betydelige.
Dette må være hvad man
forstår ved ~~at~~ det væsentlige:
at er man kunstner må
man beskæftige sig med

Kunst. Helt uanset hvor
stor klyften er mellem kun-
sten og befolkningen, helt
bortset fra om der er mange
eller få der er interesseret i
kunsten, uanset hvem der
mener at en så den beskaft-
-tegelse har interesse eller ikke
interesse - bortset fra om den
ses eller ikke ses - alt dette
er kun som fuldkommen
medkommer.

Paris

25-11-72.

og en ledning af Malraux
udsendelserne i T.V. som bringer
en masse oplysninger af kunst fra
alle sider, der kan gøre den enkelte
nårligt og ved den hurtige
revue over verdenskunsten at
denne kunst udspringer i hver
de del af en verdenshed, ikke
fjern og højtidelig, men
en menneskelig verdenshed som
vor tids kunst fuldstændig
mangler. Som verdens kunsten
er der med en sær betydning
- se man konstaterer dette.
Det er jo ikke fordi den er
så kaldte klassiske gamle kunst
er gammel, det er jo i sin karakter